

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 42

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 ianuarie 2007

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 925 din 14 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 din Codul civil.....	2-3	vederea recalculării în conformitate cu principiile Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, cuprinse în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.550/2004	7-9
Decizia nr. 926 din 14 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	3-4	Decizia nr. 930 din 14 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.....	9-11
Decizia nr. 927 din 14 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1), (2), (4) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.....	4-6	Decizia nr. 931 din 14 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	11-12
Decizia nr. 928 din 14 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 673 ¹ —673 ¹⁴ din Codul de procedură civilă.....	6-7	Decizia nr. 932 din 14 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.....	12-14
Decizia nr. 929 din 14 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Normele metodologice de evaluare a pensiilor din sistemul public, stabilite în fostul sistem al asigurărilor sociale de stat potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, în		Decizia nr. 945 din 19 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 și art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.....	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 925

din 14 decembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție invocată de Tiberiu Cristian Ilie în Dosarul nr. 9.104/299/2006 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal răspunde mandatarul autorului excepției, precum și reprezentantul părții Astrida Maria Simona Kleckner, avocat, cu delegație la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Mandatarul autorului excepției solicită acordarea unui nou termen de judecată, în vederea pregătirii apărării.

Reprezentanta părții Astrida Maria Simona Kleckner solicită respingerea acestei cereri, arătând că este formulată în scopul tergiversării judecării cauzei. Depune la dosar note scrise în susținerea celor arătate.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, apreciază că cererea formulată este neîntemeiată și o respinge.

Mandatarul autorului excepției depune la dosar copii ale sentințelor judecătorești pronunțate în cauze privind aceleași părți, precum și o copie a unui proces-verbal întocmit de executorul judecătoresc.

Având cuvântul, reprezentanta părții Astrida Maria Simona Kleckner solicită respingerea excepției, arătând că legile reparatorii în domeniul proprietății au avut în vedere și protecția chiriașilor, iar, pe de altă parte, prezenta excepție de neconstituționalitate este formulată exclusiv în scopul tergiversării judecării cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că autorul excepției solicită completarea textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 9.104/299/2006, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil.** Excepția a fost invocată de Tiberiu Cristian Ilie într-o cauză având ca obiect judecarea unei acțiuni în evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 480 din Codul civil sunt neconstituționale, deoarece impun doar limitări legale ale exercițiului dreptului de proprietate, fără a ține seama de exigența constituțională cuprinsă în art. 44 alin. (7), potrivit

căreia dreptul de proprietate obligă și la respectarea celorlalte sarcini, ce revin titularului său potrivit obiceiului. În acest sens, se susține că un chiriaș nu poate fi evacuat dintr-un imobil pentru lipsa titlului locativ, fără ca în acest mod să fie încălcate toate principiile de drept.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 480 din Codul civil, potrivit cărora: „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (7) privind obligațiile ce revin proprietarului cu privire la respectarea sarcinilor referitoare la protecția mediului, asigurarea bunei vecinătăți, precum și celor potrivit legii sau obiceiului.

Examinând excepția, Curtea constată că aceasta nu este întemeiată, pentru următoarele considerente:

Art. 480 din Codul civil dă definiția legală a proprietății, precizând că dreptul de proprietate este atât un drept absolut, ce rezultă din exercitarea celor trei atribute ale acestui drept real, respectiv usus, fructus și abusus, cât și un drept exclusiv, din punctul de vedere al titularului care le poate exercita în mod liber, cu respectarea, însă, a ordinii publice și a dispozițiilor imperative ale legii.

Prin urmare, condiționarea liberei exercitări a atributelor dreptului de proprietate de respectarea dispozițiilor legii include și Constituția, ca Lege fundamentală, situată, din punctul de vedere al forței juridice, în vârful ierarhiei actelor normative, astfel încât textul de lege criticat este în deplină concordanță cu exigența impusă de art. 44 alin. (7) din Constituție, ce impune proprietarului obligația respectării tuturor sarcinilor ce îi revin, potrivit legii sau obiceiului.

De altfel, din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că autorul acesteia solicită instanței de contencios constituțional să analizeze dacă o situație de fapt, respectiv

evacuarea chiriei dintr-un spațiu locativ pretins a fi reprezentă un aspect al aplicării acesteia, ce intră în deținut fără titlu, este conformă cu legea, ceea ce competența exclusivă a instanțelor de judecată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 din Codul civil, excepție invocată de Tiberiu Cristian Ilie în Dosarul nr. 9.104/299/2006 al Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 decembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 926

din 14 decembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Stațiunea de Cercetare și Dezvoltare Agricolă Brăila în Dosarul nr. 6.509/2006 al Judecătorei Brăila.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența constantă a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 6.509/2006, Judecătoria Brăila a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Stațiunea de Cercetare și Dezvoltare Agricolă Brăila într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei contestații la executare și a unei cereri de suspendare a executării.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că obligația plății cauțiunii, prevăzută de textul de lege criticat, constituie „un impediment insurmontabil” în calea apărării drepturilor și intereselor

legitime ale persoanei interesate și îi îngrădesc nepermis accesul liber la justiție.

Judecătoria Brăila apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în numeroase rânduri, respingând-o ca neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, invocând, în sprijinul acestei opinii, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 156 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, având următorul cuprins: „Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda

executarea, dacă se depune o cauciune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 16 alin. (1) care garantează egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (1) și (2) referitor la accesul liber la justiție, art. 52 alin. (1) care reglementează dreptul persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim de o autoritate publică de a obține recunoașterea acestuia, anularea actului și repararea pagubei, art. 53 alin. (1) și (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 alin. (2) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai format, în numeroase rânduri, obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală ca și în prezenta cauză și cu motivări asemănătoare, Curtea constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 108 din 22 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 22 martie 2005, Curtea Constituțională a statuat că plata cauciunii nu constituie o condiție de

admisibilitate a contestației la executare, ci este instituită de legiuitor exclusiv pentru a se putea solicita suspendarea executării silite, astfel încât nu poate fi calificată ca o modalitate de a restrânge accesul liber la justiție.

De asemenea, în ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului constituțional al egalității în drepturi, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 289 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 6 octombrie 2004, că dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Pentru aceleași motive, nu poate fi reținută nici critica din cauza de față, prin raportare la prevederile art. 124 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

În ceea ce privește susținerile autorului excepției referitoare la nesocotirea dispozițiilor art. 52 alin. (1) din Constituție, privind dreptul persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim de o autoritate publică de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei, Curtea constată că textul constituțional menționat nu prezintă relevanță în soluționarea prezentei excepții, nefiind incident în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Stațiunea de Cercetare și Dezvoltare Agricolă Brăila în Dosarul nr. 6.509/2006 al Judecătorei Brăila.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 decembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 927

din 14 decembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1), (2), (4) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Ion Tiucă — procuror
Irina Loredana Gulie — magistrat-asistent

din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Doina Constanța Barbu și Elena Mariana Bârzan în Dosarul nr. 2.983/36/2005 (număr în format vechi 773/C/2005) al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, pentru minori și familie, litigii de muncă și asigurări.

La apelul nominal răspund părțile Mircea Rădulescu și Ioana Rădulescu, personal. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1), (2), (4) și (5)

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Pățile Mircea Rădulescu și Ioana Rădulescu depun la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.983/36/2005 (număr în format vechi 773/C/2005), **Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, pentru minori și familie, litigii de muncă și asigurări a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1), (2), (4) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.** Excepția a fost ridicată de Doina Constanța Barbu și Elena Mariana Bârgan, într-o cauză civilă având ca obiect constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare a unui imobil, aflată în faza de recurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate au efecte retroactive, deoarece validează acte juridice încheiate înainte de intrarea sa în vigoare, și anume actele de înstrăinare a imobilelor ce intră sub incidența Legii nr. 10/2001, cu condiția existenței bunei-credințe a cumpărătorului. Se susține că acest criteriu al cumpărătorului de bună-credință este discriminatoriu, generând un statut juridic special pentru o anumită categorie de cetățeni, respectiv cumpărătorii imobilelor preluate în mod abuziv de stat, față de foștii proprietari ai acestor imobile, care nu mai pot beneficia de restituirea în natură a imobilelor în cauză.

Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, pentru minori și familie, litigii de muncă și asigurări consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 45 alin. (1), (2), (4) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit căroră: „(1) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării.*

(2) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință.(...)*

(4) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele întocmite în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate cu titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută dacă au fost încheiate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării.*

(5) *Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.“*

În opinia autoarelor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale sau contravenționale, art. 16 — Egalitatea în drepturi, art. 44 — Dreptul de proprietate privată și art. 136 — Proprietatea.

Examinând excepția, Curtea constată că aceste prevederi legale au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și cu o motivare similară.

Astfel, în ceea ce privește pretinsa contrariedade cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 33 din 28 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 5 iunie 2003, că prevederile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, devenit art. 45 alin. (1), recunoscând validitatea actelor juridice de înstrăinare încheiate cu respectarea legilor în vigoare, consacră principiul *tempus regit actum*, iar art. 46 alin. (2) din același act normativ, devenit art. 45 alin. (2), aplicând principiul ocrotirii bunei-credințe și pe cel al aparenței în drept, nu consacră o soluție legislativă novatoare și, prin urmare, nu poate fi socotit retroactiv.

Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Legea fundamentală, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 69 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 3 aprilie 2003, că dispozițiile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, devenit art. 45 alin. (1), au în vedere actele juridice de înstrăinare a imobilelor preluate cu titlu valabil, asupra cărora statul a devenit proprietar. S-a mai reținut că titularul inițial al dreptului de proprietate, nemaivând calitatea de proprietar la data înstrăinării bunului de către stat, nu poate să invoce încălcarea unui drept inexistent, astfel încât prevederea legală criticată nu contravine principiului constituțional al garantării dreptului de proprietate consacrat de art. 44 din Legea fundamentală.

De asemenea, prin Decizia nr. 145 din 25 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 29 aprilie 2004, Curtea a reținut că același text de lege nu încalcă dispozițiile constituționale privind protecția proprietății private, deoarece, recunoscând validitatea titlului de proprietate al dobânditorului de bună-credință al unui imobil preluat de stat fără titlu valabil, nu consacră prevalența acestuia față de titlul proprietarului inițial.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (4) și (5) din Legea nr. 10/2001, Curtea a constatat, de exemplu prin Decizia nr. 315 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 1.000 din 29 octombrie 2004, și prin Decizia nr. 78 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 22 februarie 2006, că acestea nu contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și (2), art. 44 alin. (1), (2) și (3) și art. 136 alin. (5) din Legea fundamentală, pentru considerentele acolo reținute.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1), (2), (4) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Doina Constanța Barbu și Elena Mariana Bârzan în Dosarul nr. 2.983/36/2005 (număr în format vechi 773/C/2005) al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, pentru minori și familie, litigii de muncă și asigurări.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 decembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 928

din 14 decembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 673¹—673¹⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 673¹—673¹⁴ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Dunca în Dosarul nr. 2.752/C/2005 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât critica nu este motivată potrivit dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 47/1992.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.752/C/2005, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 673¹—673¹⁴ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ioan Dunca.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că, în cauza în care este parte și care are ca obiect ieșirea din indiviziune, instanța de fond a făcut aplicarea dispozițiilor art. 118 alin. 2 din Codul de procedură civilă,

întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 136 alin. (1)—(4) din Constituție, Curtea constată că acestea nu au relevanță în cauză.

referitoare la obligația pârâtului de a depune întâmpinare în termenul prevăzut de lege, și a dispus decăderea sa din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții. Ulterior, aceste dispoziții au fost abrogate, dar prin aplicarea sancțiunii s-a produs o inechitate pârâtului. Mai mult, în cadrul exercitării căii de atac, s-a produs o altă încălcare a dreptului la un proces echitabil, prin calificarea acesteia ca recurs, iar nu apel, ce a avut drept consecință limitarea probatoriului, potrivit art. 305 din Codul de procedură civilă. Astfel, dispozițiile art. 305 apar ca fiind neconstituționale în măsura în care nu prevăd ca motiv de apel sau recurs inechitatea și constituie premisa unor discriminări și abuzuri din partea magistraților ce compun instanțele de recurs.

Tribunalul Timiș — Secția civilă apreciază că normele procedurale la care face trimitere autorul excepției pentru a demonstra temeinicia excepției invocate, pe lângă faptul că nu privesc dispozițiile legale a căror neconstituționalitate se critică, nu pot fi reținute ca temei al încălcării prevederilor constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil și egalitatea părților în fața instanțelor de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispozițiile legale criticate nu încălcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției și, prin urmare, critica astfel formulată este lipsită de temei.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege

criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 673¹—673¹⁴, respectiv cap. VII¹ „Procedura împărțelii judiciare“ din cartea VI „Proceduri speciale“ a Codului de procedură civilă.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5) referitoare la statul de drept și separația puterilor în stat, art. 16 alin. (1) și (2) care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 intitulat „Tratatele internaționale privind drepturile omului“, art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 30 alin. (2) privitoare la interzicerea

cenzii, art. 52 alin. (3) care prevede răspunderea statului pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare, art. 53 alin. (1) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 care consacră buna-credință în exercitarea drepturilor și libertăților, art. 124 alin. (2) cu privire la înfăptuirea justiției, art. 126 alin. (2) și (5) referitoare la instanțele judecătorești și art. 129 privind folosirea căilor de atac.

De asemenea, autorul mai invocă și încălcarea prevederilor art. 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată de Tribunalul Timiș — Secția civilă, precum și argumentele invocate de autorul acesteia, Curtea constată că nu există nicio legătură între dispozițiile art. 673¹—673¹⁴ din Codul de procedură civilă și criticile formulate în susținerea unei atare excepții. Mai mult, Curtea observă că, pe lângă faptul că autorul excepției se limitează în a enumera textele constituționale considerate a fi încălcate, fără a preciza în concret motivele pe care se întemeiază contrarietatea cu Legea fundamentală, pretinsa neconstituționalitate este dedusă exclusiv din modul de aplicare a prevederilor art. 118 alin. 2 și art. 305 din Codul de procedură civilă, care nu fac obiectul prezentei excepții.

Prin urmare, excepția nu este motivată, nefiind respectate dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate“.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 673¹—673¹⁴ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Dunca în Dosarul nr. 2.752/C/2005 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 decembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 929

din 14 decembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Normele metodologice de evaluare a pensiilor din sistemul public, stabilite în fostul sistem al asigurărilor sociale de stat potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, în vederea recalculării în conformitate cu principiile Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, cuprinse în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.550/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Normele metodologice de evaluare a pensiilor din sistemul public, stabilite în fostul sistem al asigurărilor sociale de stat potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, în vederea recalculării în conformitate cu principiile Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, cuprinse în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.550/2004. Excepția a fost ridicată de Vasile Antohi în

Dosarul nr. 2.411/45/2006 (număr în format vechi 2.411/2006) al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită, cu titlu de cerere prealabilă, completarea obiectului excepției de neconstituționalitate cu dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat.

Reprezentantul Ministerului Public arată că, în temeiul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, această solicitare este inadmisibilă.

Curtea Constituțională respinge cererea, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3), coroborat cu art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, astfel cum a fost sesizată prin încheiere, fără a putea completa prevederile supuse controlului.

Având cuvântul asupra fondului excepției, autorul acesteia menționează că, în opinia sa, orice norme metodologice adoptate în aplicarea unei legi în vigoare pot constitui obiect al excepției de neconstituționalitate, inclusiv deci cele ce sunt supuse controlului de constituționalitate prin prezenta excepție. Susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin atât unor legi organice, cât și Constituției, sub aspectul încălcării art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și art. 47 alin. (1) din aceasta, privind nivelul de trai. În consecință, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, depunând concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public precizează că, potrivit art. 146 din Legea fundamentală și prevederilor Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta nu poate examina, sub aspectul constituționalității lor, decât dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, nu și din acte normative inferioare acestora, asemenea acte fiind supuse controlului de legalitate și asupra conformității cu prevederile Legii fundamentale exercitat de instanțele de contencios administrativ. Prin urmare, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 iulie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.411/45/2006 (număr în format vechi 2.411/2006), **Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 15 alin. (1) din Normele metodologice de efectuare a evaluării pensiilor din sistemul public, anexă a Hotărârii Guvernului nr. 1.550/2004”**. Excepția a fost ridicată de Vasile Antohi într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs împotriva unei sentințe civile prin care s-a admis o contestație având ca obiect asigurări sociale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, potrivit textului criticat, se ajunge la stabilirea discriminatorie a pensiei, ceea ce contravine principiului egalității, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, principiu care, în sistemul asigurărilor sociale de stat, presupune ca, „la condiții egale de pensionare”, să se acorde „pensii egale, indiferent de anul ieșirii la pensie”. De asemenea, dispozițiile de lege criticate încalcă și

prevederile art. 15 și ale art. 20 pct. 4 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și ale art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu conțin reglementări care să creeze o inegalitate pe criterii de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială. Prevederea unor anumite criterii de calculare a pensiei, în legi speciale, pentru anumite categorii de cetățeni aflate în situații distincte ce sunt determinate de natura profesiei și a funcției lor nu contravine principiului egalității, statuat de art. 16 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât, potrivit art. 146 lit. d) din Constituție, coroborat cu art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1991, Curtea Constituțională hotărăște numai asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele sau dispoziții din acestea.

Avocatul Poporului consideră că textul criticat nu poate constitui obiect al controlului de constituționalitate, deoarece excepția de neconstituționalitate privește dispoziții dintr-o hotărâre a guvernului, iar, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se poate pronunța asupra dispozițiilor „dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 alin. (1) din Normele metodologice de evaluare a pensiilor din sistemul public, stabilite în fostul sistem al asigurărilor sociale de stat potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, în vederea recalculării în conformitate cu principiile Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cuprinse în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.550/2004 privind efectuarea operațiunilor de evaluare în vederea recalculării pensiilor din sistemul public, stabilite în fostul sistem al asigurărilor sociale de stat potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, în conformitate cu principiile Legii nr. 19/2000, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 1 octombrie 2004. Acestea au următorul cuprins: — „(1) În situațiile în care, la stabilirea pensiilor provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, au fost valorificate și perioade de vechime în serviciu realizate în sistemul pensiilor militare, la determinarea

punctajului mediu anual aferent acestor perioade se utilizează solda de grad, solda de funcție, precum și alte sporuri și indemnizații pentru care se achită contribuția la pensia suplimentară și care intrau în baza de calcul a pensiei, conform legislației în vigoare la acea dată, dovedite cu acte eliberate de organele abilitate.“

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține încălcarea principiului egalității, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție.

Analizând dispozițiile de lege criticate, Curtea Constituțională constată că acestea au caracterul unor norme metodologice cuprinse în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.550/2004. Or, potrivit competenței sale stabilite atât de art. 146 din Constituție, cât și de art. 2 alin. (1) și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe în vigoare sau a unor dispoziții din acestea. Acte normative cu forță juridică inferioară legilor sau ordonanțelor, cum sunt, de exemplu, hotărârile de guvern, nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate exercitat de Curtea

Constituțională, acestea fiind examinate, sub aspectul legalității și conformității lor cu prevederile Legii fundamentale, de către instanțele de contencios administrativ competente. Ca atare, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă. De altfel, această soluție trebuia pronunțată de instanța de judecată în temeiul art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.

În plus, Curtea constată că, prin Decizia nr. 315 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 9 mai 2006, s-a pronunțat în sensul respingerii ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 1.550/2004 privind efectuarea operațiunilor de evaluare în vederea recalculării pensiilor din sistemul public, stabilite în fostul sistem al asigurărilor sociale de stat potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, în conformitate cu principiile Legii nr. 19/2000, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Normele metodologice de evaluare a pensiilor din sistemul public, stabilite în fostul sistem al asigurărilor sociale de stat potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, în vederea recalculării în conformitate cu principiile Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, cuprinse în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.550/2004. Excepția a fost ridicată de Vasile Antohi în Dosarul nr. 2.411/45/2006 (număr în format vechi 2.411/2006) al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 decembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 930

din 14 decembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cristești“ — S.A. din Târgu-Neamț în Dosarul nr. 2.052/F/2006 al Tribunalului Neamț — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, arătând că, ulterior sesizării Curții, dispozițiile art. 173 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 au fost modificate în mod esențial, fără preluarea soluției legislative criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 iulie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.052/F/2006, **Tribunalul Neamț — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Balastiera Cristești” — S.A. din Târgu-Neamț într-un litigiu având ca obiect soluționarea unei cereri de deschidere a procedurii de reorganizare judiciară și a falimentului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că art. 173 alin. (1) din Codul de procedură fiscală încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) și ale art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție. Se arată că textul de lege creează o discriminare între comercianții debitori ai unei persoane fizice ori ai unei persoane juridice de drept privat, pe de o parte, și comercianții debitori ai unei unități bugetare, pe de altă parte, întrucât primii beneficiază de un tratament privilegiat. Se susține că debitorii care au dificultăți temporare în asigurarea resurselor financiare, cu consecința întârzierii în executarea obligațiilor lor, în cazul în care au creanțe fiscale restante, sunt supuși automat procedurii de reorganizare judiciară și faliment, ceea ce înseamnă că sunt dezavantajați în raport cu comercianții debitori ai unei persoane fizice ori ai unei persoane juridice de drept privat.

Totodată, se mai consideră că tratamentul diferențiat al debitorilor, în raport cu caracterul fiscal al obligației lor, generează un fapt de concurență neloială, ce afectează grav libertatea comerțului, avantajând net comercianții debitori ai unei persoane fizice ori ai unei persoane juridice de drept privat, care beneficiază de posibilitatea continuării activității.

Tribunalul Neamț — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, se arată că textul legal criticat nu obligă instanța de judecată să deschidă procedura de reorganizare judiciară și a falimentului, ci instituie obligația organului de executare de a depune o cerere în acest sens. Numai instanța de judecată va decide dacă societatea în cauză este sau nu este în stare de insolvență. Se arată că art. 16 alin. (1) din Constituție nu este încălcat, întrucât atât statul, cât și alți subiecți de drept au posibilitatea legală de a face o astfel de cerere.

De asemenea, se arată că prin această măsură legiuitorul a dat posibilitatea debitorilor aflați sub incidența insolvenței să își valorifice, în măsura în care doresc acest lucru, șansele de redresare, formulând și propunând un plan de reorganizare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât prevederea legală care a stat la baza excepției de neconstituționalitate nu a mai fost menținută în cuprinsul Codului de procedură fiscală.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă, întrucât textul legal criticat a fost modificat, în mod esențial, prin dispozițiile art. I pct. 35 din Ordonanța Guvernului nr. 35/2006, fără a se prelua soluția legislativă inițială.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 173 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005, care, la data ridicării excepției, aveau următorul cuprins: „(1) *Organul de executare este obligat ca pentru creanțele fiscale datorate de comercianți, societăți comerciale, cooperative de consum ori cooperative meșteșugărești sau persoane fizice să ceară instanțelor judecătorești competente începerea procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului, în condițiile legii*”.

Curtea reține că, ulterior sesizării sale, art. 173 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 a fost modificat, în mod esențial, prin dispozițiile art. I pct. 35 din Ordonanța Guvernului nr. 35/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 7 august 2006, astfel încât, în prezent, are următorul cuprins: „(1) *În vederea recuperării creanțelor fiscale de la debitorii care se află în stare de insolvență, Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate, respectiv compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, vor declara lichidatorilor creanțele existente, la data declarării, în evidența fiscală pe plătitor*”.

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 135 alin. (2) lit. a) privind economia.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Soluția legislativă inițială cuprinsă în art. 173 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și criticată de autorul excepției prevedea obligația organului de executare ca, pentru creanțele fiscale datorate de comercianți, societăți comerciale, cooperative de consum ori cooperative meșteșugărești sau persoane fizice, să ceară instanțelor judecătorești competente începerea procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului, în condițiile legii. Ulterior sesizării Curții, acest text a fost modificat în mod esențial, fără preluarea soluției legislative inițiale, astfel încât în momentul de față Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate, respectiv compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, numai în situația în care constată că debitorul este în stare de insolvență, în înțelesul Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, pot introduce o cerere de deschidere a procedurii insolvenței.

În consecință, Curtea constată că art. 173 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a fost în mod esențial modificat, fără ca noua reglementare în domeniu să preia soluția legislativă inițială. Astfel, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, o atare excepție este inadmisibilă, întrucât textul criticat nu mai este în vigoare, contrar prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Excepția urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă, întrucât motivul de inadmisibilitate care determină soluția a intervenit ulterior sesizării Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Balastiera Cristești” — S.A. din Târgu-Neamț în Dosarul nr. 2.052/F/2006 al Tribunalului Neamț — Secția comercială și de contencios administrativ. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 decembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 931

din 14 decembrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Matdan Service” — S.R.L. din comuna Bradu în Dosarul nr. 3.650/46/2006 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ, complet specializat în contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.650/46/2006, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ, complet specializat în contencios administrativ și fiscal, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Matdan Service” — S.R.L. din comuna Bradu într-un litigiu având ca obiect soluționarea cererii de suspendare a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că admiterea unei cereri de suspendare a actului administrativ, fără ca pe rolul instanței să se afle o

acțiune în anularea acestuia, atrage, în mod automat, lipsa interesului părții de a mai introduce acțiune în anularea actului în cauză, astfel încât acesta este suspendat *sine die*. În consecință, se apreciază că textul criticat încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât pune la dispoziție persoanei un instrument juridic care îi permite prelungirea în mod nejustificat a unui eventual proces și creează incertitudini cu privire la legalitatea unui act administrativ.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ, complet specializat în contencios administrativ și fiscal, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, se arată că textul legal criticat se completează cu prevederile art. 7 alin. (4) și ale art. 11 alin. (1)—(3) din Legea nr. 554/2004, care impun termene rezonabile de parcurgere a procedurii administrative.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, invocă considerentele care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 673 din 15 decembrie 2005.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, care au următorul cuprins:

„(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond”.

Textul constituțional invocat în susținerea excepției este cel al art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil soluționat într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Prin Decizia nr. 177 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 24 martie 2006, Curtea a constatat că dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 sunt constituționale în raport cu art. 21 din Constituție. Aceasta deoarece dispozițiile legale criticate instituie posibilitatea părții vătămate prin actul administrativ de a solicita instanței competente suspendarea executării actului până la pronunțarea instanței de fond cu privire la legalitatea și temeinicia acestuia. Pentru a fi admisă, cererea de suspendare trebuie să întrunească două condiții cumulative: să fie formulată în cazuri bine justificate și, respectiv, suspendarea să prevină apariția unei pagube iminente. Așa fiind, suspendarea unui act administrativ apare ca fiind o măsură excepțională, ce se dispune atunci când există o îndoielă cu privire la legalitatea sau oportunitatea

actului și determină încetarea temporară a producerii efectelor juridice ale acestuia.

Prin urmare, textul de lege criticat instituie o garanție pentru persoana vătămată în ceea ce privește evitarea eventualelor pagube suferite ca urmare a executării actului administrativ pretins a fi nelegal, iar pe de altă parte, prin stabilirea condițiilor de admisibilitate, previne și limitează eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către persoanele vătămate.

Împrejurarea că, în practică, persoana vătămată, după ce a obținut suspendarea actului administrativ, nu înțelege să-l atace în fața instanței de contencios administrativ competente pentru a solicita anularea acestuia nu poate fi convertită într-un argument de neconstituționalitate. Într-o atare situație, autoritatea emitentă are posibilitatea ca, după trecerea termenului în care putea fi cerută anularea actului administrativ [maximum 6 luni de la emiterea actului, potrivit art. 7 alin. (7) din Legea nr. 554/2004], să se adreseze instanței care a dispus suspendarea pentru ca să constate încetarea efectelor suspendării ca urmare a inacțiunii persoanei vătămate. În consecință, susținerea autorului excepției potrivit căreia actul administrativ rămâne suspendat pe o perioadă nedeterminată este neîntemeiată.

În același sens, Curtea s-a mai pronunțat și prin Decizia nr. 673 din 15 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 6 februarie 2006.

Întrucât până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Matdan Service” — S.R.L. din comuna Bradu în Dosarul nr. 3.650/46/2006 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ, complet specializat în contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 decembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 932

din 14 decembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Iași — Secția penală în Dosarul nr. 902/45/2006.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 902/45/2006, **Curtea de Apel Iași – Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**, excepție ridicată din oficiu într-un litigiu având ca obiect infracțiunea de evaziune fiscală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea de Apel Iași susține că dispozițiile legale criticate, prevăzând beneficiul cauzei de nepedepsire sau de reducere a pedepselor numai pentru cei care achită integral prejudiciul cauzat până la primul termen de judecată, iar nu și pentru cei care achită prejudiciul până la pronunțarea hotărârii definitive de condamnare, încalcă principiul nediscriminării, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție. Totodată, apreciază că aceste dispoziții legale sunt contrare și prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât cei care au săvârșit infracțiunea de evaziune fiscală înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 241/2005 și au avut un prim termen de înfățișare nu pot beneficia de aplicarea legii penale mai favorabile, chiar dacă dovedesc că au acoperit integral prejudiciul cauzat.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, care au următorul cuprins:

„(1) În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinutul ori

inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. [...]”.

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, precum și ale art. 15 alin. (2) privind aplicarea legii penale mai favorabile.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate pe cale de excepție în raport cu o motivare similară. Curtea, prin deciziile nr. 697 din 20 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 31 ianuarie 2006, nr. 103 din 9 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 21 februarie 2006, nr. 285 din 28 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 14 aprilie 2006, nr. 318 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 9 mai 2006, nr. 417 din 25 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 13 iunie 2006 și nr. 710 din 19 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 16 noiembrie 2006, a constatat că textul legal criticat este constituțional.

Prin aceste decizii, Curtea a reținut că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, Parlamentul are competența de a reglementa prin lege organică infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În virtutea acestei prevederi constituționale, legiuitorul este liber să aprecieze atât pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, cât și condițiile răspunderii juridice pentru această faptă.

Principiul egalității în drepturi nu implică tratarea juridică uniformă a tuturor infracțiunilor, iar reglementarea unui regim sancționator în funcție de acoperirea prejudiciului cauzat prin infracțiunea săvârșită este expresia firească a principiului constituțional menționat, care impune ca la aceleași situații juridice să se aplice același regim, iar la situații juridice diferite tratamentul juridic să fie diferențiat.

Soluțiile adoptate și considerentele deciziilor anterioare își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut situații sau elemente noi care ar putea determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

În legătură cu critica referitoare la încălcarea principiului aplicării legii penale mai favorabile, Curtea reține că orice lege se aplică numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, care are efecte și asupra raporturilor juridice penale sau contravenționale născute anterior intrării sale în vigoare. În consecință, Curtea constată că, în speța examinată, primul termen de judecată poate fi considerat cel imediat următor datei intrării în vigoare a Legii nr. 241/2005, indiferent de faza în care se află judecarea procesului penal.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Iași — Secția penală în Dosarul nr. 902/45/2006.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 decembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 945

din 19 decembrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 și art. 82
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 și art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Caliskan Mustafa în Dosarul nr. 478/F/CA/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, apreciind că autorul acesteia urmărește modificarea și completarea textelor de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 478/F/CA/2005, **Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 și art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție ridicată de Caliskan Mustafa într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva dispoziției de părăsire a teritoriului României, emisă de Autoritatea pentru străini.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se precizează că dispozițiile art. 32 din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 194/2002 nu prevăd nicio cale de atac împotriva deciziei de anulare sau revocare a vizei de ședere pe teritoriul României. Se susține că, urmare a nereglementării dreptului de a se adresa justiției, textul criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 18 alin. (1), art. 20 alin. (2), art. 21 alin. (1), art. 24 alin. (1), art. 52 și art. 53 alin. (2), precum și prevederile art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În ceea ce privește dispozițiile art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, autorul excepției susține că sunt neconstituționale, întrucât nu obligă autoritatea administrativă română să depună la dosarul cauzei toate actele administrative și operațiunile materiale care au stat la baza emiterii dispoziției de părăsire a teritoriului. Arată că, prin refuzul prezentării actului care a stat la baza emiterii dispoziției de părăsire a teritoriului, datorită faptului că acesta reprezintă o informație clasificată, îl privează pe justițiabil de dreptul la apărare, precum și de dreptul la un proces echitabil și care să respecte principiile contradictorialității și legalității administrării probelor.

Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că actul prin care s-a revocat viza de intrare în România, fiind un act premergător dispoziției de părăsire a teritoriului României — actul contestat în cauză —, putea fi, la rândul său, contestat de autorul excepției fie separat, fie prin aceeași acțiune. Prin urmare, consideră că dispozițiile art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 nu îngrădesc dreptul de acces liber la justiție. Referitor la art. 82 din ordonanță, arată că refuzul autorității administrative de a depune un înscris premergător actului contestat reprezintă o problemă de fond, iar nu de constituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, nefiind încălcat niciunul dintre textele constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 32 și art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt constituționale, fiind în deplin acord cu textele din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale indicate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 32 și ale art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004, modificată și completată prin Legea nr. 482/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.116 din 27 noiembrie 2004, care au următorul cuprins:

— Art. 32: Anularea și revocarea vizei

(1) *Viza poate fi anulată sau revocată, în străinătate de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, iar în țară de către Direcția generală afaceri consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, la solicitarea motivată a organelor poliției de frontieră, cu ocazia controlului pentru trecerea frontierei de stat, ori a Autorității pentru străini atunci când străinii se află pe teritoriul statului român. Punerea în executare a măsurii anulării sau revocării vizei în țară se face de către organele poliției de frontieră ori, după caz, ale Autorității pentru străini.*

(2) *Autoritățile prevăzute la alin. (1) pot lua măsura anulării vizei în următoarele situații:*

a) *se constată că la data solicitării vizei străinii nu îndeplineau condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;*

b) *străinii au obținut viza de intrare pe baza unor documente sau informații false;*

c) *străinii au introdus sau au încercat să introducă ilegal în România alți străini ori au înlesnit transportul sau cazarea acestora;*

d) *străinii au încălcat reglementările vamale sau cele privind frontiera de stat.*

(3) *Măsura revocării vizei poate fi dispusă de către autoritățile prevăzute la alin. (1) în următoarele situații:*

a) *străinii nu mai îndeplinesc condițiile cerute la acordarea vizei;*

b) *nu se respectă scopul pentru care a fost acordată viza de intrare;*

c) *după acordarea vizei străinii au fost declarați indezirabili.*

(4) *Decizia de anulare sau, după caz, de revocare a vizei se comunică străinului, în scris, împreună cu motivele care au stat la baza acesteia, de către misiunea diplomatică sau oficiul consular care a acordat viza, atunci când solicitantul se află în străinătate, de către organele poliției de frontieră, atunci când*

acesta se află în punctul de trecere a frontierei de stat, și de către Autoritatea pentru străini, prin dispoziția de părăsire a teritoriului prevăzută la art. 80, atunci când cel în cauză se află în România. De la data comunicării, anularea produce efecte retroactive, iar revocarea produce efecte numai pentru viitor.

(5) *Cu ocazia comunicării deciziei se aplică pe viză ștampila cu inscripția „ANULAT”.*

(6) *La controlul pentru trecerea frontierei de stat organele poliției de frontieră limitează perioada de valabilitate a vizei în situația în care constată că străinul nu posedă mijloacele de întreținere pentru întreaga perioadă de valabilitate a acesteia. Limitarea vizei se materializează prin înscrierea pe viză a perioadei pentru care străinul are mijloace de întreținere, potrivit legii.”;*

— Art. 82: Contestarea dispoziției de părăsire a teritoriului

(1) *Dispoziția de părăsire a teritoriului poate fi atacată în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării, la Curtea de Apel București, în cazul în care aceasta a fost emisă de Autoritatea pentru străini, sau la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea teritorială care a emis dispoziția de părăsire a teritoriului. Instanța soluționează cererea în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia. Sentința instanței este definitivă și irevocabilă.*

(2) *Exercitarea căii de atac prevăzute la alin. (1) suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 18 alin. (1) care garantează dreptul cetățenilor străini și al apatrizilor de a se bucura de protecția generală a persoanelor și a averilor, art. 20 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor internaționale în domeniul drepturilor fundamentale ale omului în raport cu legile interne, art. 21 alin. (1) potrivit căruia orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, art. 24 alin. (1) care garantează dreptul la apărare, art. 52 conform căruia persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, i se recunoaște dreptul pretins sau interesul legitim, anularea actului și repararea pagubei, precum și art. 53 alin. (2) care reglementează condițiile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți.

De asemenea, autorul excepției a invocat și încălcarea următoarelor prevederi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un proces efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autorul excepției își argumentează critica ambelor texte de lege prin semnalarea lipsei din cuprinsul acestora a anumitor aspecte care, în opinia sa, ar fi trebuit să își găsească reglementare în cadrul prevederilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 ce formează obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate. Este vorba despre lipsa căii de atac împotriva deciziei de anulare sau revocare a vizei de ședere pe teritoriul României și neprevăderea, în sarcina autorității administrative, a obligației de a depune la dosar toate actele care au stat la baza emiterii dispoziției de părăsire a teritoriului.

Or, Curtea Constituțională nu este competentă să complinească omisiunile legislative, fără să riște să se transforme într-un legislator pozitiv. Această concluzie rezultă din dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

care prevăd că instanța de contencios constituțional „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

De altfel, argumentele prezentate de autorul excepției în motivarea acesteia reprezintă, în realitate, probleme de fond ale cauzei, care nu se pot constitui în critici de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 și art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Caliskan Mustafa în Dosarul nr. 478/F/CA/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 decembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

